

σαρξ

σαρξ, η, ουσ. [<αρχ. σάρξ], η σάρκα·

- είναι σαρξ εκ της σαρκός μου, βλ. φρ. είναι σάρκα από τη σάρκα μου, λ. σάρκα·

- εμπόριο λευκής σαρκός, βλ. λ. [εμπόριο](#)·

- το μεν πνεύμα πρόθυμον η δε σαρξ ασθενής, βλ. λ. [πνεύμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας